

end nu, idet Sognekommunerne nu faar deres selvstændige Bidrag. Alt i alt er den samlede Anpart for Landdistrikterne procentvis forøget fra 83 pCt. til 84½ pCt. I øvrigt er der ikke foreslaaet væsentlige Ændringer i de Kommunerne tilfaldende Procentandele. For de enkelte Sognekommuner er det foreslaaet saaledes, at $\frac{2}{3}$ skulde fordeles af Amtsraadet i Forhold til hver enkelt Sognekommunes gennemsnitlige regnskabsmæssige Udgift af egne Midler til Vejvæsenet ifølge de tre sidste aflagte Aarsregnskaber, medens $\frac{1}{3}$ fordeles efter Amtsraadets Skøn til de i det efterfølgende nævnte særlige Arbejder og Foranstaltninger. Jeg har dér kunnet slutte mig til det af Udvalget foreslaaede. Men yderligere foreslaar jeg, at der skal fradrages det samlede Provenu 100 000 Kr., der skal stilles til Raadighed for Finansministeriet til Hjælp ved Optrækningen af Vægtafgiften. Med Hensyn til hvorledes de enkelte Beløb skal anvendes, skal jeg i øvrigt henviser til Motiverne, det staar omtalt paa Side 17, Stk. 6. Jeg vil dog dér gerne gøre opmærksom paa en Ændring, der er foretaget i Udvalgets Forslag, og som gaar ud paa, at medens Udvalget havde foreslaaet $\frac{2}{3}$ anvendt til Kørebanens Forstærkning paa nærmere angiven Vis, har jeg ment, i Overensstemmelse med Mindretallets Forslag, at det skulde være Halvdelen, medens den anden Halvdel anvendtes til Vejenes Vedligeholdelse. Derved vil Kommunerne faa et Beløb svarende til det, de hidtil har faaet til Vejforbedringer, og jeg mener ikke, der under de nuværende Forhold er nogen Grund til at udføre disse Vejforbedringer i et hurtigere Tempo end nu.

Jeg kommer saa til det tredie store Spørgsmaal, nemlig Grundlaget for Afgiften. Jeg skal ogsaa her henviser til Kommissionens Betænkning, idet det Forslag, som Flertallet har stillet, gaar i Retning af at give Udtryk for, at Afgiften skal staa i Forhold til Vejsliddet. Man har derfor foreslaaet en Afgift paa Gummi og Vægt. Men Udvalget har delt sig i et stort Flertal og et Mindretal paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Benzinen skulde inddrages som Grundlag for Afgiften. Der har i saa Henseende været store Betæneligheder fra alle Sider, ogsaa fra deres Side indenfor Flertallet, som i Virkeligheden i Princippet, saa vidt jeg har forstaaet, gerne kunde have været Tilhængere af Benzinafgiftsformen; men der har været Frygt dels for Omgaaelse og dels med Hensyn til Refusionen, og det bevirkede, at man ikke paa det Tidspunkt turde tage Stilling til Gunst for en Benzinafgift. De Betæneligheder, der særlig er gjort

gældende, er dels, at den polytekniske Læranstalts sagkyndige har udtalt sig mod Muligheden af at give en sikker Definition af, hvad der forstaaes ved Benzin, at Toldmyndighederne nærer store Betæneligheder ved Optræknings- og Refusionssystemet, at Afgiften, efter at være prøvet i England, er forladt dér, og at en indgaaende Undersøgelse ikke har ført til dens Genoptagelse dér, og endelig, at der ikke er andre Lande end Sverige, der overhovedet er gaaet til Indførelse af en Benzinafgift. Paa den anden Side har man ment — det har jeg i hvert Fald ment —, at man ikke kunde se bort fra, at en saadan Afgift, hvis den er gennemførlig i Praksis, unægtelig har store Fordele i Henseende til at stille Afgiftsbeløbet for det enkelte Køretøj i et ret nøje Forhold saavel til Vægt som til Kørselshastighed og Anvendelsesgrad, at en Afgift lagt alene paa Vægt og Gummi kommer til at virke som en noget grov Gennemsnitsregel og i nogen Grad kan føles uretfærdig, naar det ses ud fra et Vejslidsynspunkt, at et Køretøj paa daarlige Veje har et større Gummiforbrug end paa de gode, saa at man ikke kan lægge en alt for stor Afgift paa Gummi, om end jeg mener det berettiget at lægge nogen Afgift derpaa, og endelig, at en Benzinafgift i saa høj Grad, som det har været Tilfældet, ikke blot har samlet de motorkørende om sig, men jeg tror ogsaa at turde sige, at der ud fra en almindelig Retfærdighedsfølelse er ikke saa ganske lille Stemning for at gaa dertil.

Da Forholdene har stillet sig saaledes for mig, er der foretaget en Undersøgelse af, hvorledes Benzinafgiften har virket i Sverige. Tre Herrer, Fuldmægtig Bang i Ministeriet for offentlige Arbejder, Direktør Kyhl for Motororganisationerne og Folketingsmand Hedelund som Representant for Rutebilerne, har foretaget en Rejse derovre og har efter Hjemkomsten afgivet en Beretning, hvori de udtaler sig til Gunst for Indførelsen af en Benzinafgift. De Vanskeligheder, som menes at skulle opstaa derved, synes overvundet i Sverige, og Resultatet deraf, saaledes som det er skildret i Motiverne til dette Lovforslag, har været saadanne, at en Benzinafgift af en saadan Art, som findes derovre, ikke kan siges at have voldt nogen Vanskelighed, i Sverige i hvert Fald, og at Optrækningsvanskelighederne ikke har været større, end at de har kunnet overvindes, maaske specielt, fordi det dér er ganske enkelte Firmaer, der importerer Benzinen. Jeg mener derfor at kunne gaa med til at stille Forslag om ogsaa at inddrage en Benzinafgift paa Motorkøretøjer. I Sverige beta-